

מאורות אל העבר

16/11/1979 | כו חשוון תשמ"ט

רחל ינאית בן צבי. מאת תמר הירדני - (ויקפדיה)

-"אחיה"! (רחל ינאית בן צבי)

הנערה הצעירה עמדה נרגשת בפתח חדרו של המשורר הלאומי. השנה היא, 1908, גולדה לישנסקי נמצאת בדרכה מרוסיה לארץ ישראל. רגע לפני העלייה לאוניה בנמל אודסה, היא סרה לקבל את ברכתו של ביאליק. מה תעשה נערה עדינה כמוך בארץ הקשה? שאל להפתעתה המשורר. "אחיה!" ענתה גולדה, שעתידה לעברת את שמה לרחל ינאית, ופנתה לדרכה. ואכן, היא חייתה בארץ חיים ארוכים, ומלאי משמעות. היא הייתה ממקימות ארגון "בר גיורא", "השומר" ו"ההגנה", הביאה מאות עולים מסוריה ומלבנון, ועסקה בהקמת ישובים, ארגונים פוליטיים ומוסדות חינוך. בחוות הלימוד שבראשה עמדה, סמוך לארמון הנציב, גדלו זרעי הפרחים והעצים, המפארים עד היום את ירושלים וסביבותיה. לה ולבעלה יצחק בן צבי, נשיאה השני של מדינת ישראל, נולדו שני בנים. הצעיר שבהם, עלי, נפל בקרבות מלחמת העצמאות. כרעיית הנשיא עסקה רבות בקליטת העלייה, ולאחר מותו התמסרה להקמת מוסד "יד בן צבי, לחקר הארץ ותולדותיה". בערוב ימיה קיבלה את פרס ישראל, והייתה מראשי התנועה למען ארץ ישראל השלמה. "אחיה"-הבטיחה רחל ינאית בן צבי, שנפטרה בכו' בחשוון תשמ"ט (16.11.1979). וקיימה.

